

[Gert Petersen.]

at beslutningen er blevet udskudt. Det har vi krævet, det har vi forlangt. Fra regeringens, socialdemokratiets, side har man modsat sig det. Nu har man altså givet efter, og det skal der da ikke lyde utak for.

Hvad så selve denne forespørgsel angår, så er jeg i nogen grad enig med fru Lone Dybkjær i, at tidspunktet ikke er så forfærdelig heldigt valgt. Sagen er den, at forespørgslen oprindeligt blev fremsat på baggrund af, at man ville presse beslutningen igennem i begyndelsen af september, og derfor ønskedes en yderligere debat. Det er en fornuftig hensigt, det er rimeligt. Nu er situationen anderledes, nu er beslutningen udskudt, og selv om regeringen skulle fremsætte ikrafttrædelseslovforslaget allerede tidligt i den kommende samling, så vil der i hvert fald gå flere måneder, før det er færdigbehandlet, og der vil være megen lejlighed til en indgående debat.

Nu vel, nu er forespørgslen ikke desto mindre opretholdt, og vi er i den situation, at folketingsgrupperne først og fremmest har drøftet den økonomiske politik og ikke har haft lejlighed til at drøfte netop de problemer, der her er tale om. Jeg tænker altså her på den helt konkrete ekstraordinære samling, som vi er inde i for øjeblikket. Af disse grunde mener jeg, at tidspunktet er dårligt valgt, at man egentlig gør sagen en dårlig tjeneste ved at have opretholdt kravet om forespørgselsdebat netop nu. Hvad selve hr. Wilhjelm's betragtninger angår, vil jeg godt sige noget i korthed, men her har der igen ikke været lejlighed til at drøfte spørgsmålet i vores folketingsgruppe, lige så vel som jeg tvivler på, at andre grupper har haft tid og lejlighed til og mulighed for at drøfte det på grund af den ejendommelige arbejdsform, som anvendes herinde, og som jo er en knægtelse af enhver 11 timers regel inden for arbejdsmarkedet. Men jeg kan sige ud fra de tidligere drøftelser, vi har haft i vores folketingsgruppe, at vi i det store og hele deler den kritik, som hr. Wilhjelm fremfører i sit oplæg.

Jeg vil godt pege på et ganske specielt problem, som hr. Wilhjelm også var fuldkommen rigtigt inde på. Det var OECD-rapporten, som kom i december, og som viser, at der vil opstå formidable problemer med hensyn til uranforsyningen i 1980'erne.

Denne OECD-rapport betegnes generelt af det danske uranforsyningsudvalg, som polemiserer mod rapporten på forskellige punkter, som den mest autoritative internationale oversigt over energiresourcerne. Og det er altså i denne den mest autoritative oversigt, man er kommet til det resultat, at uranforsyningen vil løbe ind i formidable problemer allerede om en halv snes år. Jeg synes, det er lige stærkt nok, at man kommer og fortæller os, at det mest sikre her i verden nu er at vælge uran fremfor olie. Jeg bemærkede, at hr. Karlskov Jensen var meget bekymret for olieforsyningen omkring år 2000. Det er jeg da også, men jeg har forstået, at OECD-rapporten er meget bekymret for uranforsyningen allerede omkring 1985, det synes jeg nok var værd at tage med i betragtning.

Så kommer ydermere, og det er mit egentlige klagepunkt, at denne OECD-rapport, den mest autoritative oversigt over de internationale uranressourcer, har udvalget fået kendskab til, ikke ved at danske myndigheder, ministeren og andre har sørget for på et tidligt tidspunkt at gøre udvalget bekendt med rapporten — den kom i december sidste år — men ved at et medlem af udvalget kom ind i en boghandel et sted i udlandet og så denne rapport ligge på disken, købte den, læste den, derefter skrev om den i et dagblad herhjemme og bragte spørgsmålet frem i udvalget. Jeg synes, det er ganske ejendommeligt, at man på den måde har forholdt os, der skulle træffe beslutning, oplysninger af så autoritativ karakter. Man får en grim mistanke om, at årsagen til, at vi er blevet forholdt disse oplysninger, er, at de stred mod det, som flertallet ønskede at køre igennem. Det kan være en helt forkert mistanke, men den opstår altså helt af sig selv.

Jeg synes også, når nu man har taget en beslutning i regeringen om at udsætte afgørelsen, at man skulle genoplyve energioplysningsudvalget. Jeg er helt enig med hr. Wilhjelm i, at det bør genoplives. Nu erkender man altså fra regeringens side, at der er behov for mere debat, og derfor bør det genoplives, sådan at det kan fortsætte det debatarbejde, jeg siger udtrykkelig debatarbejde, som det meget klogt havde indledt.

De forslag, som VS har stillet, synes jeg i